

LIVET

i Byretten

DYR KOP KAFFE

KVINDER er udmærkede til mange Ting, men naar det gælder noget af Vigtighed eller noget, som medfører Ansvar og kræver Omtanke, skal der alligevel Mænd til. Derfor paatager den lille korpulente Herre i sirligt, graat Jakkensæt sig af egen fri Vilje det uhyre delikate Hverv at købe den Kaffe og The, som bruges i Husholdningen. Hver Ugedag kører han i sin Bil op foran den traditionsrige Kaffebed paa Østergade og afhenter sit Pund friskmalede Kaffe og en Pakke duftende The. Han har i Forvejen ringet, og Førstemanden i Boden vejer personlig Kaffen af, saa Pakken ligger parat. I et Spring og med aftalte Penge i Haanden iler Herren i det graa Jakkensæt ind i Butikken, faar Pakken og er een, to, tre tilbage i sin Vogn.

Saaledes gik det ogsaa for sig den Dag, Herren i det graa Jakkensæt noteredes af en slemme Betjent — blot med den Forskel, at Pengene ikke denne Dag var aftalt, saa det maaske tog lidt længere Tid end ellers.

— Jeg kommer ikke her — siger det graa Jakkensæt nu til Dommer *Schulin* — for at beklage mig, for jeg ved udmærket godt, at jeg formelt har Uret, men jeg kommer for at fortælle, hvad Dommeren maaske ikke ved, at det hele drejede sig om Sekunder, hvorfor jeg ogsaa synes, det er urimeligt, at jeg skal have en Bøde. Betjenten stod henne ved Svaneapoteket, og mit Ærinde i Butikken tog ikke saa lang Tid, som det tog Betjenten at gaa fra Svaneapoteket hen til Butikken, for han var endnu ikke naaet hen til min Vogn, da jeg kom ud med min Pakke og skulde til at sætte mig ind i Vognen. Han maa have set, at jeg skyndte mig saa meget, at jeg ikke gav mig Tid til at faa Penge igen. Førstemanden i Forretningen kom nemlig løbende efter mig med Byttepengene.

— Hvad sagde Betjenten saa til Dem? spørger Dommeren.

— Han spurgte mig, om jeg vidste, at Motoren gik. „Ja Tak, det ved jeg godt, sagde jeg. Saa spurgte han mig, om Tændingsnøglen sad i. „Ja, det gør den, ellers kunde Motoren ikke gaa,“ svarede jeg. Derefter spurgte han mig, om jeg ikke vidste, at man ikke maatte forlade sin Vogn med Motoren i Gang og Tændingsnøglen siddende i. „Jo, det ved jeg skam godt,“ svarede jeg, „men jeg skal sige Dem, hvorfor jeg ikke kunde standse Motoren. Det er fordi min Dynamo ikke oplader. Standser jeg Motoren, skal jeg skubbes igang, og det er jo lidt vanskeligt her paa Strøget.“

— De kunde vist godt have ordnet Dem med Betjenten, men var De ikke lidt uhøflig mod ham? spørger Dommeren.

— Jeg tilod mig at sige, at jeg be-
tragede det som Rapportjageri. Og det mener jeg stadig, for det hele drejede sig højest om 10 Sekunder. Derfor synes jeg ogsaa, at jeg burde slippe med en Advarsel.

— Det synes jeg ikke. Paa Strøget er det overhovedet ikke tilladt at blive holdende. Vil De vedtage den forelagte Bøde paa 30 Kroner?

— Ja, det maa jeg vel, men jeg tror ikke, det er Færdselschefens Mening, at

der skal optages Rapporter om saadant noget Lapperi.

— Det skal vi ikke komme ind paa her ...

Det graa Jakkensæt sukker:

— Jaja, det er i hvert Fald den dyreste Kop Kaffe jeg har drukket i mit Liv.

TOMMEN

- overfor Forum

findes Danmarks største Møbelvindue (fyldt med finere Lejlighedskøb).

De trænger til Ruga!

Kunstnerkælderer ved Tivollssøen
Centr. 10.368
Den tørre Frokostplatte Kr. 1,25